

[Skræppenborg-Nielsen.]

har under behandlingen af finanslovsforslagene hver eneste gang stemt for og ikke imod, at man bibeholdt disse civile institutioner.

Den højtærede finansminister siger, at hvis han ikke husker galt, har socialistiske folkeparti tidligere været af den opfattelse, at vi af hensyn til FN-opgaver skulle opretholde et vist militært beredskab, men det standpunkt har man åbenbart nu forladt. Jeg vil gerne svare, at det standpunkt har vi ikke forladt, det står vi stadig væk fast på, og jeg kan i denne forbindelse henvise til tillægsbetænkningen til finanslovsforslaget for finansåret fra 1. april 1962 til 31. marts 1963, hvor vort ændringsforslag nr. 741 til § 22 står, og det samme ændringsforslag vil blive stillet også til det finanslovsforslag, vi behandler nu.

Dernæst siger den højtærede finansminister, at jeg har sagt, at vi på grund af militærudgifterne mangler hospitaler, boliger, skoler, plejehjem o. s. v. Det har jeg heller ikke sagt. Jeg har sagt, at vi mangler disse ting ikke mindst på grund af militærudgifterne, og det er en væsentlig forskel.

Den højtærede finansminister nævner også, at militæret i øjeblikket har en meget begrænset byggekapa- citet, og at der dog er begrænsning for, hvor meget vi kan bygge i dette land i det hele taget. Jeg vil sige det sådan, at hvis man havde brugt den byggekapa- citet, som militærvæsenet har rådet over i snart mange år, enten den så har været stor eller lille i de forskellige år, der er gået, tror jeg, vi kunne have bygget adskilligt flere fornuftige ting herhjemme, og så så det vist lidt anderledes ud.

Den højtærede finansminister siger videre, at det er forkert af mig at fremstille forsvar- rets valutaforbrug på en sådan måde, at hvis det ikke fandtes, var valutaproblemet løst. Ja men det har jeg heller ikke sagt, højtærede finansminister. Jeg har sagt, at hvis vi begyndte med at være fornuftige og spare på disse militærbevillinger, så sparede vi herved valuta, og det tror jeg dog næppe den højtærede finansminister vil bestride.

Den højtærede finansminister siger, at vor stilling til forsvaret her i landet i den verden, vi lever i, er en ansvarsløs holdning. Jeg skal dertil kun sige, at det er naturligvis vor egen sag, hvilken holdning vi vil

tage, om den er ansvarsløs eller ikke ansvars- løs; men jeg vil dog sige, at det trøster mig en del, at mange før os i dansk politik også er blevet kaldt ansvarsløse, ja, endog fædrelandsløse, og de har dog siden klaret sig ganske godt i dansk politik; det håber jeg også vi kommer til.

Med hensyn til spekulationen i jord, byg- ninger og naturværdier, som den højtærede finansminister også talte lidt om, vil jeg bare sige, at når jeg rejste spørgsmålet i går, var det, fordi det for os er et meget vigtigt spørgsmål; det er et spørgsmål, der haster. Og når vi nu i den højtærede mini- sters fremsættelse af finanslovsforslaget kunne læse, hvordan man ville bære sig ad i en tænkt situation til foråret, ja, så savnede jeg naturligvis oplysning om, hvad man ville gøre ved den uhammede spekulation, der for øjeblikket finder sted. Det glæder mig, at den højtærede finansminister nu siger, at man kan vente, at et forslag kommer først i det nye år eller i hvert fald i det nye år.

Ja, så vil jeg til sidst sige, at nu skal der jo spares og af mange forskellige grunde. Jeg sagde i går, at bevillingerne til militærvæsenet faldt slag i slag, og det gør de fortsat. Vi har i formiddags haft møde i finansudvalget, og i en tid, hvor de fleste civile bevillinger er stoppet, har i dag finansudvalget — eller rettere sagt finansudvalgets flertal — bevil- get ikke mindre end 1.147.000 kr. til mili- tære formål allerede i formiddag. Jeg vil gerne have lidt at vide om, om man agter at fortsætte hermed.

Rimstad: Mit indlæg i går ved første be- handling af finanslovsforslaget gav udtryk for mit partis stilling til de meget virkelig- hedsnære problemer, der knytter sig til for- slaget. Det er beklageligt, at den højtærede finansminister finder, at der slet ikke er realiteter i vor måde at anskue disse pro- blemer på. Jeg mente ellers, at jeg i går så særdeles realistisk på den vanskelige situa- tion, vort lands økonomi befinder sig i.

Jeg er naturligvis klar over, at den højt- ærede finansminister og jeg ser meget for- skelligt på værdien af ministerens forslag som kilde til at løse de aktuelle problemer. Men skal vi i denne forbindelse tale om noget, der vedrører spørgsmålet realiteter eller ikke realiteter, så må vi dog først